

Kr., men Tolden er omtrent 60 D. Følgen deraf er, at man er nødt til at købe denne Vare af indenlandste Fabrikanter, og at der, efter hvad jeg har set opgjort, saa at sige aldeles intet indføres af denne Vare. Efter hvad jeg nu har set udstillet i Udlandet, er jeg imidlertid sikker paa, at vi vilde kunne saa en langt bedre Vare ved Indførsel fra Udlandet, men paa Grund af Tolden maa vi nøjes med en mindre god Vare og betale den dyrere. Jeg antager, jeg har betalt disse Tællinger med omtrent 1,000 Kr. mere, end de ere værd paa Grund af den Told, der ligger derpaa. Saa vilde jeg gerne anføre, at vi paa ingen mulig Maade have forlangt nogen som helst direkte Beskyttelse for Landbruget. Fra den anden Side, fra den Side, der særlig støtter den højterede Finansministers Toldpolitik, hævdes det jævnlig, at vi ere nødt til at følge Beskyttelsespolitikens Teorier, fordi alle vore Nabolande gøre det. Jeg tror ikke, den højterede Finansminister vil fralægge sig dette som sin Anskuelse, at paa Grund af, at vore Nabolande — navnlig de store af dem — beskytte deres industrielle Produktion, aflukke deres Grænser for Indførslen, maa vi gøre det samme. Men hvis vi skulde følge denne de fremmede Landes Toldpolitik, hvad vil saa den naturlige Følge deraf være for Landmændene? Det vilde være den, at de gjorde Fordring paa, hvad de have i alle andre Lande, nemlig Udførselspræmier. Hvis vi blot forlangte en saadan Udførselspræmie for vore Kreaturer, som f. Eks. Tolden i Tyssland udgør, vilde det paa ingen Maade være uhørt, og det vilde være meget vanskeligt for dem, som bestandig paaftaa, at vi i vor Toldlovgivning maa rette os efter, hvad vore store Nabolande gøre, at værges sig mod en saadan Fordring fra Landbrugets Side. Landbruget har imidlertid ikke fordret noget saadant. Det blev paa Mødet i Aarhus fremhævet af en Mand, der som Præsident i det kongelige Landhusholdningselskab indtager en saa høj Stilling i vor Landbo-stand, som denne i det hele kan give nogen, at man kunde lægge Told paa Mælk, der indføres fra Sverige, saaledes at Mælken her i Kjøbenhavn kunde forbyres for Forbrugerne, men ikke en af de tilstedeværende Landmænd følte Sympati for dette Forslag, og jeg tror ikke, at det var, fordi vi i Syssland ikke havde hynderligt Haab om at kunne udføre Mælk til Kjøbenhavn, men fordi man er overbevist om, at det ikke er derigennem, at vort Landbrug skal støttes. Vi forlange ingen Udførselspræmier, vi forlange ingen Præmier. Beskyttelsen har under Tiden

drevet disse Præmier til en overordentlig Yderlighed. Jeg skal f. Eks. nævne, at den nyere Nationaløkonomis Fader Adam Smith har en Gang beregnet, at ved visse engelske Fiskerier modtoges der en saadan Statsunderstøttelse, at hver Sild, der blev fanget, kostede Statskassen en Guinee. Der kan man se, hvad Statsunderstøttelse kan føre til! Vi have ingen saadan Understøttelse forlangt, vi have kun forlangt at slippe fri for de urimelige Afgifter til Statskassen, og navnlig at slippe fri for de Afgifter, vi erlægge til Fabrikanterne. Den ærede Indenrigsminister kom i sit Foredrag, skønt vi ikke ere enige om alt muligt, med en Ytring, som jeg vil tillade mig at bide Mærke i, og som det har glædet mig at høre, nemlig at naar der er Tale om mere direkte Understøttelse til Landbruget, mener han, at det ikke skal være Forhøjelse gennem de nuværende Bevillinger paa Finansloven, men gennem en Revision af den paagældende Lovgivning, deriblandt Husdyrloven af 1ste April 1887. Den Ytring har glædet mig meget, thi da vi forrige Gang behandlede Finansloven, udtalte jeg netop Dusket om en saadan Revision, et Dusket, som er fremsat to Gange paa disse Møder i Aarhus af jydsk Landmænd. Forrige Aar udtalte den ærede Minister sig meget lidt inødekommende med Hensyn til en saadan Revision, men jeg tør af den ærede Ministers sidste Udtalelse slutte, at han nu er villig til at gaa ind paa en saadan Revision, og jeg glæder mig til, at vi kunne saa den gennemført.

Angaaende Ruten Aarhus—Kallundborg udtalte den ærede Minister, at han ansaa Forbindelsen, som den nu er, for ret tilfredsstillende, og jeg maa indrømme, at det er den ogsaa nogenledes herfra til Aarhus, men det lod til, at den ærede Minister mente, at naar den var tilfredsstillende herfra til Aarhus, maatte vi andre, som ho længere horte, kunne finde os deri. Nu kan det gerne være, at Ejeren af Høgholt har en anden Anskuelse om dette Spørgsmaal end Ejeren af Marselisborg, fordi den Toggang i Syssland, som der er Tale om at forandre, vedkommer særlig de fjernere boende, men jeg kan ikke tro andet, end at der med nogen Velvilje fra Ministerens Side vil uden alt for store Dre kunne gøres noget, navnlig da det viser sig, som den ærede Minister var i Stand til at oplyse, at Ruten bliver langt stærkere benyttet, end den ærede Minister troede — ikke end jeg troede; thi jeg har altid troet, at denne Rute, naar den blev tilfredsstillende ordnet, vilde trække en stor Trafik til sig. Der er kommet et nyt Moment til, som jeg først er blevet under-